

лучилъ премията „Енеску“ за единъ струненъ квартетъ, публикувалъ: „O Suite de dansuri (издание на „Дружеството на ромънскитѣ компонисти“), „Три капричи“ за оркестъръ, „Две симфонически скици“ (изпълнени въ Букурещъ и чужбина), „Patrunjel si Paparudele“, една соната за пиано, и една сюита за цигулка.

Роговски, Михаил Людомиръ — Rogowski Michael Ludomir — модеренъ полски компонистъ, род. 3 окт. 1881 въ Люблинъ, ученикъ на Варшавската консерватория (музикаленъ институтъ) — Носковски, Млинарски, Статковски — и на Риманъ и Никишъ въ Лайпцигъ; компониралъ сюита „Вилафранка“, „Фантазми“ (на източни теми) и др. — за оркестъръ, нѣколко симфонически картини за малъкъ оркестъръ, камерна музика, една опера „Тамара“, единъ балетъ „Басня“, орат. „Св. Блезъ“.

Роде, Жакъ Пиеръ Жозе — Rodé, Jacques Pierre Joseph — бележитъ французски цигуларъ и компонистъ за своя инструментъ, род. 16 февр. 1774 въ Бордо, умр. 25 ноемв. 1830 въ замъка Бурбонъ при Дамазонъ; ученикъ на Виоти, билъ концертмайсторъ на театъръ „Файдо“ и на „Голѣмата опера“, 1795 — професоръ по цигулка въ консерваторията, концертирайки същевременно въ цѣла Европа. 1803/1808 е соловиолонистъ на Александъръ I въ Петербургъ, 1811 концертира въ Германия и Австрия и, следъ последното си безуспѣшно излизане, две години преди смъртта си, се оттегля въ имението си „Шато Бурбонъ“, дето и умира. Р. е единъ отъ голѣмитъ майстори на французското цигулково изкуство, чийто техническо съвършенство и блѣсъкъ на играта го поставятъ наравно съ Виоти и Кройцеръ. Композициитъ му за цигулка, заемачи въ цигулковата литература едно важно мѣсто, и до сега не сж изгубили своето значение. Тѣ сж: 13 концерта, фантазии и вариации съ оркестъръ, 8 сонати за солова цигулка, съ съпроводъ на цигулка, виола и виолончелъ, 12 етюда, 24 капричи, една „варирана ария“, 4 струнни квартета, цигулкови дуети и др.

Родство — се нарича по-близкото или по-далечно отношение, въ кое-

то — („по причина на впечатлението за слуха, че принадлежатъ къмъ едно по-тѣсно единство“ — Риманъ) — се намиратъ тоноветъ, акордитъ и тоналноститъ. Р-то бива: октавово (най-близкото), квинтово и терцово. Въ хармонията отъ значение е квинтовото и терцово Р. на акордитъ (поради това, че следъ примата, квинтата и терцата сж тѣхнитъ (на акордитъ) съставни части). Р-то на тоналноститъ се обуславя отъ общитъ акорди или тонове (въ тѣхнитъ тонови стълби), които съдържатъ.

Роже-Дюкасъ — Roger-Ducasse — французски компонистъ и музикаленъ педагогъ, род. 18 апр. 1873 въ Бордо, ученикъ на Форе въ Парижката консерватория, носителъ на „Римската премия“, отъ 1909 инспекторъ по пѣние на парижкитъ училища, компониралъ: „Ноктурно на пролѣтъта“, французска сюита „Сарабанда“ и др. за оркестъръ, Вариации за арфа и оркестъръ, симфонична поема „Въ градината на Маргарета“ — за соли, хоръ и оркестъръ, струненъ квартетъ, кларирквартетъ, комическата опера — „Кантегриль“, мимодрама „Орфей“, клавирни нѣща, солови и хорови пѣсни и др., и писалъ върху музикално-педагогически въпроси.

Рожелъ, Феликсъ — Raugel, Félix — музикаленъ изследвателъ, род. 27 ноем. 1881 въ С. Кентенъ, училъ въ консерваторията въ Лилъ и въ „Скола канторумъ“ въ Парижъ (д'Енди), а история и музикология при Андре Пиро, Роменъ Роланъ, Брене и Гастуе, отъ 1926 диригентъ на Филхармоничното дружество въ Реймсъ, писалъ: „Изследвания върху фактурата на старитъ французски майстори на органа“, „Органиститъ“ (1923), „Французска кантика“ (1920), „Старитъ органи на Сена и Оаза“ (1925) и др.

Рожицки, Людомиръ — Rożycki, Ludomir — даровитъ полски, модеренъ компонистъ, род. 6 ноемв. 1883 въ Варшава, ученикъ на баща си, на Носковски въ музикалния институтъ въ Варшава, и на Хумпердинкъ въ Берлинъ, до 1914 е билъ професоръ въ Лвовската консерватория, сега живѣе въ Варшава. Творби — симфонически поеми: „Болеславъ смѣли“, „Панъ Тврдов-